



בש"פ 6865/19 - מדינת ישראל נגד מחמד תורק

בבית המשפט העליון

בש"פ 6865/19

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: מחמד תורק

בקשה להארכת מעצרשלישית לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ה' בחשון התש"ף 3.11.2019

בשם המבקשת: עו"ד עדי שגב

בשם המשיב: עו"ד אבי כהן

החלטה

1. בתאריך 12.8.2018 הוגש נגד המשיב כתב אישום בבית המשפט המחוזי מרכז בלוד, המייחס לו עבירות של ייצור מטען חבלה ונסיון רצח. כמתואר בכתב האישום, בליבו של המשיב גמלה החלטה לרצוח את מ.ע. (להלן: המתלונן), באמצעות הצמדת מטען חבלה לרכבו. בהתאם לכך, עובר ליום 28.6.2018, ייצר המשיב מטען חבלה בדמות מכשיר סלולרי. בהמשך, הצמיד המשיב את מטען החבלה, בעצמו או באמצעות אחר, לרכבו של המתלונן. המתלונן, שנסע זמן קצר לאחר מכן ברכב, שמע רעשים חשודים והזעיק משטרה. בעוד המתלונן, אביו והשוטרים שהוזעקו עומדים בסמוך לרכב, התקשר המשיב להפעיל את המטען שלוש פעמים, אך המטען לא התפוצץ. בהמשך, נוטרל המטען על-ידי חבלנים משטריים.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים. בבקשה נטען כי בידי המבקשת ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום וכי מתקיימות בעניינו עילות מעצר.

עמוד 1



ביום 7.1.2019 נעצר המערער, בהסכמה, עד תום ההליכים.

3. משפטו של המשיב נדחה מעת לעת, הן לשם הסדרת הייצוג (ועל כך נעמוד גם להלן) הן לצורך קבלת חומרי חקירה ולימודם, כמו גם בקשה לגילוי ראיות חסויות והליכים בהקשר זה.

משלא הסתיים משפטו של המשיב לאחר תשעה חודשים, הוארך מעצרו (בהסכמה) ב-90 ימים (כב' השופט קרא). ביום 16.7.2019, האריך בית משפט זה (כב' השופטת וילנר) בהסכמה את מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים החל מיום 10.8.2019 או עד למתן פסק דין בעניינו, לפי המוקדם.

4. ביום 9.7.2019, הגיש המשיב בקשה לעיון לחוזר בתנאי מעצרו. המשיב ביקש לבחון חלופת מעצר ולהורות על עריכת תסקיר בעניינו. ביום 14.7.2019, הורה בית המשפט המחוזי על עריכת תסקיר בעניינו של המשיב, שיבחן את האפשרות לשחררו למעצר בית, למעצר בפיקוח אלקטרוני, או לחלופה אחרת.

5. שירות המבחן התרשם כי רמת הסיכון להישנות מעורבות המשיב בהתנהגות אלימה היא בינונית. נלקחו בחשבון העדר הרשעות קודמות לחובת המשיב, גילו הצעיר והשפעות המעצר הממושך, ומנגד, העובדה כי הוא מחזיק בעמדות המאשרות שימוש באלימות, ונטייתו להשליך את האחריות למצבו על גורמים חיצוניים. שירות המבחן המליץ על המשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

6. ביום 12.8.2019 בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ד' מרשק-מרום) דחה את הבקשה לעיון חוזר ואת המלצת שירות המבחן וקבע כי נוכח מסוכנותו הגבוהה של המשיב, יש להותירו במעצר עד תום ההליכים. בנוסף, ציין בית המשפט כי הימשכות ההליכים רובצת דווקא לפתחה של ההגנה ולא כפי שביקש המשיב לטעון. ערר על החלטה זו נדחה על ידי בית משפט זה (בש"פ 5524/19 תורק נ' מדינת ישראל) (4.9.2019).

7. בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי ביום 22.7.2019, נדונה עתירה לגילוי ראיה חסויה, בעקבות העברת הדיון משופט הליך המעצר אל ההרכב הדן בתיק העיקרי. בית המשפט קבע כי הדיון ידחה ליום 8.9.2019, וכי על בא כוח המשיב להעביר לבית המשפט מענה מפורט לכתב האישום, משום שלמענה זה השלכה לעניין תוצאות הדיון בעתירה לגילוי ראיה חסויה. בא כוח המשיב העביר לבית המשפט מענה כללי בכתב ביום 28.7.2019.

ביום 8.9.2019 נמשך הדיון בעתירה לגילוי ראיה חסויה. בנוסף, נקבע דיון לפי סעיף 144 לחוקסדרהדיןהפלילי [נוסחמשולב], התשמ"ב-1982 ליום 11.11.2019, ודיוני הוכחות לימים: 4.12.2019, 29.12.2019, 30.12.2019.

8. לפניי בקשה שלישית להארכת מעצר. לטענת המבקשת מהמבקש נשקפת מסוכנות גבוהה, העיכוב בשמיעת ההוכחות רובץ בעיקר לפתחו, ויש להעריך כי במועדים הקבועים לשמיעת הוכחות יוכל ההליך להתקדם.

בא כוח המשיב מתנגד לבקשה. לטענתו, מדובר בצעיר שעברו נקי ומעצר בפיקוח אלקטרוני יכול לנטרל את



הסיכון ממנו, כפי שהמליץ שירות המבחן בהליך קודם, ולשם כך ניתן להורות על הגשת תסקיר נוסף על ידי שירות המבחן לבית המשפט המחוזי.

9. לאחר שמיעת טענות הצדדים, ביום 3.11.2019 הארכתי את מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת. בשים לב לכך שטרם החלה שמיעת ראיות בתיק, התבקשה הפרקליטות לפנות לבית המשפט המחוזי הנכבד בבקשה לקביעת מועדי ראיות נוספים.

היום הודיעה לי המדינה בכתב על קביעת חמישה מועדי הוכחות נוספים שנקבעו על ידי בית המשפט המחוזי (5.1.2020, 19.1.2020, 20.1.2020, 29.1.2020, 26.2.2020). בשלב הנוכחי, מונחת אפוא לפניי התשתית המלאה הצריכה להכרעה בבקשת המדינה.

10. שקלתי את טיעוני הצדדים. בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים מצריכה לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לצורך בשמירה על ביטחון הציבור ועל תקינות ההליך הפלילי (בש"פ 7234/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (1.10.2017)). באיזון זה ישקול בית המשפט, בין היתר, את המסוכנות הנשקפת מהנאשם; את חלוף הזמן מאז החל מעצרו; את קצב ניהול ההליך העיקרי; את החשש מפני שיבוש ההליך; ואת האפשרות להשיג את תכלית המעצר בדרך של חלופה מתאימה. (בש"פ 7632/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (20.11.2014)). בעניינינו לא שוכנעתי כי תוצאת האיזון בין מכלול השיקולים האמורים השתנתה במידה המצדיקה את שחרור המשיב ממעצר מאחורי סורג ובריא, ובפרט לא את מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

11. אכן, קצב ניהול המשפט עד כה לא הניח את הדעת, אולם הדברים היו בעיקרם בעטיו של המשיב, כפי שקבע גם בית המשפט המחוזי. נזכיר בהקשר זה כי פרק זמן ראשון של שלושה חודשים נדחה להסדרת הייצוג, ורק לאחר ארבעה חודשים נוספים (וביחד שבעה חודשים) הודיע בא כוחו הקודם כי נבצר ממנו לייצג אותו. בעת הנוכחית, נקבעו מועדי הוכחות נוספים (שלפי הערכת הצדדים שנמסרה לי במעמד הדיון אמורה להספיק להשלמת שמיעת הראיות), ויש לקוות שההליך עלה על פסים מתוקנים.

12. במישור נפרד – המסוכנות הנשקפת מהמשיב היא גבוהה. אך לפני כחודשיים דחה השופט הנדלאת בקשת המשיב לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניינו בהדגישו את עצמת המסוכנות, ואת העובדה שאי הוצאת התכנית לפועל לא נבעה מחרטה אלא מכישלון מנגנון מטען החבלה.

אכן, הארכה נוספת של המעצר היא אבן דרך נוספת לבחינת האיזון בין השיקולים, וכך עשיתי תוך הבטחת קביעתה של מסגרת שתאפשר השלמת שמיעת הראיות. בבחינה כוללת של תמונת המצב הנוכחית, מצאתי כי נקודת האיזון טרם שונתה ואני נעתר לבקשת המדינה.

מעצרו של המשיב מוארך ב-90 ימים החל מיום 8.11.2019, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 23127-08-18 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, הכל לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ג בחשוון התש"ף (11.11.2019).

שופט
עמוד 3


